

Ψήφισμα της Μόνιμης Διασκέψεως των Κανονικών Ορθοδόξων Επισκόπων της Βορείου και Νοτίου Αμερικής για το ζήτημα της ούτως λεγομένης «Ουκρανικής Αυτοκεφάλου Εκκλησίας»

Στις 17 Μαΐου 1962 η Μόνιμη Διάσκεψη των Κανονικών Ορθοδόξων Επισκόπων της Βορείου και Νοτίου Αμερικής (SCOBA) υιοθέτησε ψήφισμα για το ζήτημα της ούτως λεγομένης «Ουκρανικής Αυτοκεφάλου Εκκλησίας», μίας δομής η οποία ούτε καν ομοίωμα της αποστολικής διαδοχής αποτελούσε, διότι οι χειροτονίες των μελών της ανάγονταν σ' έναν αυτοχειροτόνητο «επίσκοπο». Σε καταπληκτικά παρόμοια κατάσταση ευρίσκεται σήμερα η Ουκρανική Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία (ΟΑΟΕ), ιεράρχες της οποίας συγκροτούν μια σημαντική μειοψηφία στη νεόκοπη «Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας» (ΟΕΟ). Όπως και η ΟΑΟΕ αρχικά, για την οποία γινόταν ο λόγος στο ψήφισμα της Μόνιμης Διασκέψεως των Κανονικών Ορθοδόξων Επισκόπων της Βορείου και Νοτίου Αμερικής, η σημερινή ΟΑΟΕ έλκει την καταγωγή της από τους αυτοχειροτόνητους «επισκόπους». Οι ούτως λεγόμενοι «επίσκοποι», δεν είναι νόμιμοι αρχιερείς, οι οποίοι έχουν καθαιρεθεί ή προσχωρήσει στο σχίσμα, αλλά πρόσωπα, τα οποία στερούνται ακόμη και των εξωτερικών χαρακτηριστικών της αποστολικής διαδοχής.

Το κείμενο του ψηφίσματος της Μόνιμης Διασκέψεως του 1962 παρατίθεται στο δημοσιευθέν πόνημα του Αρχιμανδρίτη Σεραφείμ Σάρενσι «The Quest for Orthodox Church Unity in America: A History of the Orthodox Church in North America in the Twentieth Century» («Αναζητώντας την Ορθόδοξη εκκλησιαστική ενότητα στην Αμερική: η ιστορία της Ορθοδόξου Εκκλησίας στη Βόρειο Αμερική τον 20 αι.»), που κυκλοφόρησε το 1973.

Εφόσον ο Πρωθιεράρχης της Αυτοκεφάλου Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας υπηρετούσε ως επίσκοπος στις Ηνωμένες Πολιτείες κατά την περίοδο μεταξύ των δύο παγκοσμίων πολέμων χωρίς να είχε χειροτονηθεί σύμφωνα με τις αρχές της αποστολικής διαδοχής και στη συνέχεια αποπειράθηκε να εξασφαλίσει τη χειροτονία παράνομα, και επειδή στην υπό αυτόν δομή υπηρετούν εν ενεργεία πρόσωπα, των οποίων η ιεροσύνη προέρχεται από την επιχειρηθείσα χειροτονία του την περίοδο κατά την οποία [ο ίδιος] δεν διέθετε αποστολική διαδοχή, βάσιμες θεωρούνται οι ως κάτωθι σκέψεις:

- Ορισμένες κοινότητες – μέλη αυτής της δομής, είναι προφανές ότι ακόμη και σήμερα στερούνται της χάριτος των Αγίων Μυστηρίων, παρόλο που διατηρούν τους εξωτερικούς τύπους της Εκκλησίας.
- Σχεδόν ολόκληρη γενιά θα στερηθεί του Μυστηρίου του Αγίου Χρίσματος. Αυτό προκαλεί ιδιαίτερη δυσχέρεια ως προς τους νέους, οι οποίοι χειροτονήθηκαν ή δύνανται να χειροτονηθούν.
- Η απόπειρα, εάν επιχειρηθεί, της αποδοχής οποιασδήποτε από αυτές τις κοινότητες στους κόλπους της Εκκλησίας, σε τελική ανάλυση θα ρίξει σκιά αμφιβολίας στην ύπαρξη της χάριτος της ιεροσύνης σ' εκείνα τμήματα της Εκκλησίας, τα οποία θα είχαν μυστηριακή κοινωνία με εκείνες τις κοινότητες και επίσης θα θέσει την Εκκλησία σε σοβαρά μειονεκτική θέση από απόψεως πολεμικής έναντι των άλλων δομών, λ.χ. στο ζήτημα της κοινωνίας με τους Ρωμαιοκαθολικούς.

Εν όψει των ως άνω η Επιτροπή Έρευνας και Σχεδιασμού συνιστά στη Μόνιμη Διάσκεψη των Κανονικών Ορθοδόξων Επισκόπων της Βορείου και Νοτίου Αμερικής να ακολουθήσει μία από τις δύο πιο κάτω επιλογές:

(Α)

Μόλις η ως άνω δομή υποβάλει αίτημα στο Οικουμενικό Πατριαρχείο ζητώντας (νομιμοποίηση), η Επιτροπή Ιεραρχών να λάβει ομολογία πίστεως, η οποία εάν κριθεί ικανοποιητική, ιδιαίτερα σε σημεία που αφορούν στη λεγόμενη «χειροτονία» του Βασιλείου Λιπκόφσκι το 1918, στο Μυστήριο της Χειροτονίας και την Εκκλησιολογία, τότε η Επιτροπή θα χρίσει και χειροτονήσει κάθε κληρικό της αιτουμένης δομής και όσο ένεστι μεγαλύτερο αριθμό λαϊκών, ιδίως τους υποψήφιους κληρικούς.

Τα δικαιολογητικά που θα πιστοποιούν τις ως άνω ενέργειες θα πρέπει:

- να παραδοθούν στο αρχείο του Οικουμενικού Πατριαρχείου
- να δημοσιευθούν επίσημα και να κυκλοφορήσουν όσον ένεστι ευρύτερα εντός μίας πενταετίας.

Όλες αυτές οι ενέργειες θα πρέπει να γίνουν έτσι ώστε να επιδοκιμασθούν από τα μέλη της προαναφερθείσης δομής. Όλα τα απαραίτητα μέτρα θα πρέπει να ληφθούν προκειμένου να αποφευχθεί τραχύτητα και έλλειψη αγάπης.

(B)

Σε περίπτωση κατά την οποία η αιτούμενη δομή ή οποιοδήποτε μέλος αυτής αρνηθεί την προγραμματισμένη στην παράγραφο **(Α)** διαδικασία, η Μόνιμη Διάσκεψη των Κανονικών Ορθοδόξων Επισκόπων της Βορείου και Νοτίου Αμερικής θα υποβάλλει αίτημα προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη και τις λοιπές Αυτοκέφαλες Εκκλησίες, ζητώντας την έκδοση εγκυκλίου, στην οποία θα περιγράφεται σε γενικές γραμμές η ιστορία της Αυτοκεφάλου Ουκρανικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, η ουσία των αιρετικών απόψεών της και θα αναφέρεται η άκαρπη πορεία των ως άνω προταθεισών διαπραγματεύσεων. Το παρόν μήνυμα θα πρέπει να κυκλοφορεί κατά τη διάρκεια μίας πενταετίας παράλληλα με την προειδοποίηση, ώστε οι Ιεράρχες και οι πιστοί να μην παρασυρθούν από την εξωτερική συμμόρφωση εκείνων των προσώπων με τις παραδόσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Επιπλέον, ο φάκελος των κληρικών αυτής της δομής θα πρέπει να διατηρείται πλήρως ή μερικώς μέχρι να εκλείψει αυτή η ίδια ή οι κληρικοί αυτής.